

Volt Jövönk

SZÁLLODAI VENDÉGLŐI ÉS KÁVÉHAZI SZEMLE

KÖZPONTI SZAK- ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Bötel-, Café et Restaurant Revue • Bötel-, Café et Restaurant Rewiew. • Hotel-, Café- u. Restaurant-Rundschau.

Megjelen minden csütörtökön.	Szerkesztéségi zárlat: kedden.	Kéziratok vissza nem adtnak.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest VIII., Rákóczy-tér 4. szám. a hová az előfizetési díjak küldendők.	Felolós szerkesztő: FARKAS JÁNOS. Kiadó: NIKHAZY GÉZA.	Előfizetési árak: Égész évre ... 12 korona. Fél évre ... 6 korona Negyed évre ... 3 korona. Egyes szám ára 25 fillér.

Egyesüljünk!

Magyar pinczerek, harmincz éve már annak, hogy felvették a harczot helyzetek javítása érdekében. Harmincz éve törekedtek e szakma rendezésére, hogy a benne élők tisztelettel és becsülettel megélhessenek. Folyton és minden ténykedések oda akar irányulni, hogy végre, mint más szakma, a rendes és elismert iparágak magaslatán álljon és épp úgy el legyen ismerve a munka becsülete.

A szakképesítés törvényileg védve, a szakoktatás hatóságilag ellenőrizve és kényszerítve legyen. A tanoncz-ügy rendezése épp úgy, mint minden egyes más iparágé. A munkaközvetítés rendezése korporatív, egyesülési alapon.

Oly óriási anyaghalmoz az, hogy kábul bele az ember feje, — szörnyű még csak rá is gondolni, a rendszertelenség netovábbja. És ép elmével el sem lehet gondolni, hogy egyáltalán miféle rettenetes kaoszok ez, amelyben mi pinczerek kénytelenek vagyunk élni.

Már most az a kérdés merül fel, akarjátok-e tovább is ezen állapotokat eltűrni? Betudjátok-e végre látni, hogy egyedül a ti károtok, a ti előnyeitekben esik csorba? Betudjátok-e látni, hogy önmagatok ellen törtök, hogy ti, egyedül ti estek áldozatul. Hogy egyedül ti vagytok áldozatai

annak a nagy rendszertelenségnek, ti lesztok kiaknázva önkénynek, szolgaságnak odavetve. Hogy ti rajtokat élőkődik egy had, amely kíméletlenül és a legszemérmelenebbül fosztogat benneteket, uralkodnakfeleltetek s örökös rettegésben tartanak, és ti remegtek, féltetek, mert nem tudjátok, melyik perczben hull nyakatokra az örökké feleltetek lebegő Damokles kardja.

A szakképesítés hiánya pedig megteremtette a nagy proletár sereget. Az idegen invázió kiszorított saját helyéből, a szakképzettet, hogy ő önmagát érvényesítse. A kontár az ur, az dominál, a szaktudós bliktri, hiába küzdél és tanultál kora ifjuságtól, az erősebb győz, az erős ő, — mert ő végtelen szemtelenséggel lévén megáldva és másodsor az élet kénszere szorította közibénk. Mert hát élni mindenki akar, oda tolakodik, ahol alkalom kínálkozik, s mert nálunk nagyon is nagy az alkalom, hát özönével esodúl ide mindenki, hogy magának helyet szorítson, hogy megélhetését megszerezze.

És ez mind így rendén van?

Mert mi csak tovább robotolunk, az egyesületi léttel nem törődünk, az az erő, mely hivatva lenne mind ezen segíteni, támasz nélkül áll, azt hiszik némelyek, hogy azzal már eljert tettek, hogy az egyesület tagjai közé léptek, ha tagdíjaikat pontosan megfizették. Dehogy, az még na-

gyon kevés a cél elérésére, az még mindig az első lépés, az igaz, hogy ott kezdődik az élet, de maga az a tény, hogy mint egy erőhatalom fel tudjon lépni, hogy a kitűzött célhoz közeljen vagy elérje, ahhoz még kevés. A vezetéségi csak úgy felelhet meg feladatának, ha a tagok közreműködnek és a szervezkedési munkálatokból is kiveszik a részüket. A csöndes odaadás kevés, az áldozatkészség kevés; határozott és feltétlen tevékenység kell, kell, hogy közreműködjön minden egyes tag, mert célát élni csakis így lehet.

Hogy kitűzött célunkat elérhessük, szükséges minden egyes kartárs közreműködése, minden egyesnek agitálni, terjeszteni és hódítani kell, amerre járunk-kelünk, mindenütt céljainkról kell beszélnünk, minden egyes főnököt meg kell nyernünk arra, hogy kizárólag az OPE.-től vegye személyzetét, minden pinczért pedig arra kell bírni, hogy egyedül az egyesülethez forduljon munkáért. Kitaró és hosszú munka megtermi gyümölcsét, mert lehetetlen, hogy az ily üdvös, humanus törekvés érvényre ne juthatna, mert csak akarni kell és ha az meg van, úgy miénk a győzelem.

É! tehát kartársak az újabb küzdelemre, fel! Mutassuk meg, hogy nemcsak szószátyárkodni, de tenni is tudunk. Mutassuk meg, hogy mi is emberek vagyunk, hogy tudunk komolyan gondolkodni. Mutassuk meg,

hogy öntudatra ébredünk és hogy czélunkat kivívassuk, minden erőnk-ből fogunk küzdeni és hogy addig nem lesz nyugtunk, míg kitűzött czélunkat el nem értük.

Fel tehát, egyesüljünk közös czélunk kivívására!

Trieszti eset.

Utolsoelőtti számunkban olvastam arról, hogy a trieszti pénzérek bérharcba léptek. Az egész világ sajtója foglalkozott az esettel s oly formán, hogy igazán mondván, meglepő. A mi napilapjaink hasábszáma irtak, a gondolatok mind érvényre jutottak, a mi ez eszme jó és rossz volta alapján megszülethet, ki-ki véleménye a tapasztalatok alapján vitatta meg, hogy a borralvaló helytelen és megalázó voltát az olvasó előtt megvilágította.

Nem tudom, hogy csak én, de abból az alkalomból nagyon sok és szép dolgokat olvastam össze lapunk 7-ik számában reproductált cikkekkelb s felébredt bennem az az öntudat, hogy az a kenyér, amelyet mi pénzérek eszünk, ez a jelenben nem az a büszkén emlegetett munkánk gyümölcse, amelye elég büszké vagyunk, hanem a a könyörület, a szánalom juttatott nekünk, a publikum ma már nem azzal a tudattal felelt az asztalon azt a néhány fillért, hogy azon szomjúságunk esetén bort vagy sört vásároljunk, hanem azért, hogy ha otthon sir a gyermekünk, hogy annak síró hangjait elnémsük egy darab kenyérral, amely darab kenyeret a borralvalóra adott összegből gyűjtünk össze.

Hát bizony szomorú ez a tény, annál szomorubb most, hogy a nagyközönség is

olvassa mindezeket és mi pénzérek némán és süketen viseljük azt a bizonyos szegény-leplet, amelyet a felsőbbjeink saját érdekében reánk takarnak, hogy ők önös érdekeiket kielégíthessék.

Pedig hát mi is emberek vagyunk! vagy mi a fene? Hát minket nem lelkesít, nem hevít semmi? Bennünk nincs értelem, köztünk nincs értelmes munkás, hogy elméjében felébredjen az etikai gondolat: küzdeni a munka becsületéért?

Hát bizony nem tudom, vérbe vagy epébe mártsam-e a tollam? De annyit ténny, hogy szegényletes, nagyon szegényletes az ránk, magyar pénzérekre nézve.

„Tudják ők jól, hogy ha nem is kapnak borralvalót, akkor is pénzérek maradnak a vendégek kiszolgálására felfogadva; a helytlenk félreálló önértzetnek, avagy a megaláztatottság érzélgős felpanaszolásának tehát nincs része abban, hogy a pénzérek nem akarnak borralvalót elfogadni. Inkább megeléjük kérésébe vág a dolog: azért nem kell a borralvaló, mert rendes fizetést akarnak helyébe kapni.”

Tehát reális és fontos dolog és mégis az egész országban egyetlen egy helyen nyilvánult tetben is meg az észinte és határozott megnyilvánulás és ezt artartam leginkább tudni arról az „önéretes” magyar pénzérségnek.

És mint ilyenek, mint félelemmentküli és minden együgyű és hitvány, kicsinyes féltést félredobni tudó kartársaink a debreczeniek voltak, akik a következő táviratot menszettek ebből az alkalomból a trieszti kartársainknak:

T. Pinczér-Egyelt

Trieszt.

Üdvözöljük üdvös mozgalmukat, ajánljuk a jutalék-rendszer meghonosítását,

minden adatak ételnél kapja meg az ét-hordó a megilleté részes.

Debreczen, 1902. július 20.

Lendlbauer Kálmán vendégfő, Erdőss Károly főpinczér, Baumgarten Károly ét-hordó, Kalmár Dezső ét-hordó, Ladós Péter ét-hordó, Fixl György fizetőpinczér.

Le a kalappal!

Tehát mégis akadnak olyanok is köztünk, akik megértik a kor haladó szellemét s e távirat aláírói bizony tanujelét is adták.

Bradt.

Levél a szerkesztőséghez.

Tek. Szerkesztő ur!

Egy olyan gyönyörű, szép, humánus dolgot adott önnek tudtára, amit kell hogy méltányoljunk, kell hogy nyilvánosság elé kerüljön; mert sokan vannak a kinek halvány fogalmuk sincs az alábbi dologról.

Most pedig a tárgyra térlek:

Mikor az „Uj kor” (az Isten nyugosztalja) megkezdte gyűjtését a m. o. p. e. javára, mindenütt kőtelnek álltak neki, csak éppen egy helyen nem — Szolnokon. A szolnoki pénzérek ugyanis élükön Szűsz Mihály főpinczérrel és Koronczy Sándorral kijelentették, hogy igenis egy elven vannak az Uj korral, de az e czélra gyűjtött pénzt ők az ottani takarékpénztárhoz fogják elhelyezni és annak idején majd átadják. Néhányszor fel lettek szólítva, hogy szolgáltatassák ki a pénzt az „Uj kor” kasz-szájának.

De bizony siket fülekre találtak és a pénz szépen kamatozott a szolnoki takaréknak.

És tavaly, mikor Budapesten a kongresszus volt, megjelent szerényen Szűsz Mihály ur és Szolnok város intelligen-

TÁRCZA.

Szemtelenség.

Irtja: Preezang Ernő.

Csaknem egészen zavarodott a kicsiny vendégfő-kert, amely idilli fekvéssel terült el a folyó mentén. A vendégek leginkább vasárnapi kirándulók voltak, akik az öreg fák árnyékos lombjai alatt pihentek és a magukkal hozott oszonnához egy-két pohár frissen csapoltat fogyasztottak el.

A kerti asztalok terítetlenek voltak; csak a verandán, amely a kétemence háza előtt húzódtott, csillogtak fehér abroszok.

A kicsiny helyiség egyetlen pinczérjének elég dolga volt, míg kielégíthette a sok szomjas torkot és éhes gyomrot. Majd a kertbe sietett egy sereg telt pohárral, majd pedig a verandára vitt egy csomó tányért a karján.

De im egy pillanattig pihenhetett.

Megtörtülte izdadt homlokát és a verandán állva átfutott egy pillantással az étkezők asztalaif, azután a kertet és látta, hogy már mindenkit kiszolgált.

Felsőhajtott és a konyhába sietett, hogy saját ebédjét kihazza. A veranda mögött,

egy rejtett sarokban — ahová csak üres poharakat szoktak rakogatni — talált annyi helyet, ahová tányereit lerakhatta. Leült félig egy kerti székre és a kiéhezett ember elkezdett enni.

Egy vidám társaság közeledett a bejáraton. Két férfi, fehér ruhában és fehér kalapban, két idősebb hölgy és egy ifjabb szállás nyári ruhában. Helyet foglaltak a verandán.

— Ez ma fenséges volt, — mondá az ifjabb hölgy — három órai ut megmögötünk. Ilyen hosszú utat még nem tettünk, amióta nyaralónkban lakunk. De: éhesek vagyunk!

— Igen, éhesek! — vágott közbe némi boszankodással a kövérbibb férfi és odafordult társához, aki szikár, vidám tekintetű ur volt, arany orrsipetűvel: — Megköszöném Móríciz! Három óráig gyaloglolni és nem akadni tisztességes vendégfőre, ahol bekalanzhat az ember! Mások is te légy a vezetőnk!

A megszólított nevetett.

— Annál jobban ízlik majd. Különbén ez híres konyha! Minden nap itt étkezünk.

— Igen, — mondá egyike az idősebb hölgyeknek éles hangon. — Csak a pinczér várát ismét magára! — Föltette orra

hegyére szemüvegét és körültekintett vizsgálódva.

És a kövérbibb neje felsőhajtott:

— Igen a kiszolgálás ily nyári helyiségekben rettenetes!

— Pinczér! Pinczér! — kiáltott a kövér. A pinczér nem vette előbb észre a megérkezteket. Főpillanattal, gyorsan bekapott még néhány falatot és telt szájjal kisietett a verandára.

— Mi tetszik?

— Ót véladóit és az étlapot.

A pinczér távozott.

— Különös kiszolgálás ez, telt pohával — jegyezte meg éles hangon a szeméves hölgy.

— Minden oly esiszolatlan itt a zöldbent! — sóhajtott a másik.

— Ez Berlinben is előfordul — mondta az ifjabbik hölgy.

— No, no! — szól a kövér hátra dőlve. — Csak ezt nem megvenni velem a pinczér az én törzsvendégfőmben!

A sóvány nevetett.

A pinczér meghozta, amit kívántak és egy darabig várt.

A társaság poharat kocizott és ivott. Aztán a kövér elkezdte az étlapot tanul-

ezíja, (akiknek ezuttal mondunk hálás köszönetet) főnöke és pinczérei nevében átnyújtott 500 és néhány forintot a m. o. p. e. alapítókéje javára.

Ha mindnyájan így tettetek volna kartársaim, mint a szolnokiak, és ha ti is utat találtatok volna a b. vendégeitek szívéhez, mint ők, úgy ma már csakugyan házuk volna Budapesten, mint azt az „Uj kor”, elég korán, de jó lélekkel cimzaplán szimbolizálta!

Miután ez a dolog most lát csak először napvilágot, ismételve hálás köszönetet kell hogy mondjak Szolnok város intelligenciájának a nemesszívű nagyságot állispán urtól kezdve egész le a napidíjasig! És hálás köszönetet kell mondanunk Müller és Wester vasuti vendéglős uraknak, akik ebben a humanus tetteben segítők voltak, és végül Szűsz Mihály és Koronczy Sándor uraknak, akik nem kürtölték világgá neimes tettüket, mint azt más ténne, hanem félrevonulva cselekedtek!

És ha véletlenül nem jut füleimhez ez a dolog, tán örökké feledésbe ment volna, pedig sajnos, égető szükségünk van a jó példára.

Azért ez a dolog megérdemli, hogy napvilágot lásson!

Koritnica, 1902. július 26-án.

Maradtam tek. szerkesztő urnak tisztelője

Tóth N. István.

Egyesületi tudósítások.

Értesítjük az összes egyesületeket, hogy e rovat minden hivatalos közleményeinek teljeseen ditalanal rendelkezésükre áll.

mányozni, mindegyik sorát gnyos boszandokással kísérve.

A pinczér majd egyik, majd a másik lábára támaszkodott. Ebédjére gondolt. És miután látta, hogy sokáig tart, míg az edelét kiválasztja, eltűnt. Még két helyen kellett kiszolgálnia, míg tányerjához visszatérhetett. Kiszolgálta a szomszokat és ismét leült a sarokba kihűt ebédjéhez.

— Pinczér! Pinczér!

A pinczér haragos mozdulattal tetti és ulti maradt.

— Pinczér! Pinczér! — metszette át egy éles hang a levegőt.

— De pinczér . . . hangzott panaszosan. — És én olyan éhes vagyok! — duzzogott az ifjabb hölgy.

— Szegény gyermek . . . — sajnálkozott az anyja és sürgetőleg ismétlé: — Pinczér!

A kövér főlkelt, hevesen összekocintott két poharat és rémséges pillantásokkal mérte a kertet.

A vendéglős mutatkozik.

Az éles hangú hölgy pillantotta meg először. Főlemelkedett és rikoltott:

— Vendéglős ur, szabad remélnék, hogy még ma kapunk valamit? Az ön helyiségében a kiszolgálás . . .

A M. O. P. E.

1902. évi július hó 15-én megtartott nyári ünnepélyén felülfizettek a következők:

Miskolczról Reidinger Béla szállodás 10 kor, Uhrin Cusztyá 2,60 kor., Dany Ferencz 5 kor., Boross Ferencz 5 kor., Frank Menyhért kávé 10 kor., Ausländer Henrik és Gyula 6 kor., Fiak P. Viktor 1,60 kor., Zudely István 2,60 kor., Kugel Anzelm 1,60 kor., Lenyik Gyula 3 kor., Horváth Ferencz 2,60 kor., Sipos Jenő 10 kor., ifj. Sprug János 5 kor., Wenzel Antal 5 kor., Privitzer József 8 kor.

Az eddig begyűlt összeg 924,14 kor.

A M. O. P. E. igazgatósága.

Az igazgatóság ez uton is hálás köszönetet mond a jóindulatu felülfizetőeknek.

Magyar Országos Pinczér-Egyesület Budapestén.

Értesítés.

A Magyar Országos Pinczér-Egyesület központi körhelyisége 1902. év augusztus 1-től kezdve hetenkint háromszor és pedig hétfőn, szerdán és pénteken egész éjjel a tagok rendelkezésére áll.

Az igazgatóság.

HIRCSARNOK.

Vidéken.

Szatmáron Petrakovits István főpinczéri állást nyert a „Pannonia” szállóban ugyanott mint éthördő Blau Nándor.

Szarvason főpinczéri állást nyert Hudi Ferencz a Központi szállodában.

Tátra-Lomniczon Vámos Gyula főpinczéri állást nyert.

A sovány befogta a száját és csitította: — Röva, ne csinálj ismét jeleneteket egy kis évés miatt!

Most egész dühe férje ellen fordult: — Evés? Ha három óra hosszat üres gyomorral szaladgálunk . . . Evés? Jó; én jobban szeretem az egészégésem, mint te a tiedet. . . De ez a te szokásod, Móricz! Én fölfigyathatom magamat és te úgy ulti itt, mint egy maffa!

— Igen, igen — szól a sóhajtozó és szemrehányólag tekintett a soványra, akire egyidejűleg hat más haragos szem pillantott.

A vendéglős épp akkor lépett a pinczérhez, midőn ez az utolsó falatot vette be. — Az uraságok türelmetlenek a verandán — mondá nyugodtan.

A pinczér felugrott.

— Mondja csak, fiatal ember, mi jut az eszébe? — szólította meg a kövér. — Azt hiszi, mi falusiak vagyunk?

— A viselet minden kimélet nélkül! — rikoltott az éles hang.

— A szegény gyermek . . . — sóhajtoz a másik hölgy és megsimogatta kis leánya kezét. — Már három órája nem ettünk!

— tevő hozzá.

— Én már hat órája nem, asszonyom,

SZEMLE.

Kartársaink beces figyelmebe ajánljuk szaklapunkat. Kérjük, hogy azt terjesztsék és hassanak oda, hogy arra minden ismerősük is előfizesen.

Halálözse. Alulírottak mely fájdalommal jelentjük, hogy az ápolásunk alatt volt felebarátunk, Böyti László, a Batori-rikához főpinczére f. hó 20-án, életének 27-ik évében, hosszas szenvedés után Pap-Keszin nagy létre szerendült. Az ugyanott történt végítzességételtre megjelent az olvasókör zászlójával, a tüzoltóság zenekarával, ugyanintén a község egész lakossága és a r. kath. vallás szertartásai mellett kísértük örök nyugalomra. Isten áldása lengjen drága porai felett! — Pap-Keszí, 1902. jul. 27. Nyőgyéry József és családja.

Ügyöni machinacio. Abból az alkalomból, hogy a triesti pinczerek sztrájkba léptek, egy fiúmei ügynök megrendeléseí módfelett megszaporodott, amit egy ismert kartársunkhoz érkezett levél bizonyít és hangzik ekékpe:

„Sürgöns kell nékem belépésre fizető pinczér 2—300 forint óvadékával egy nyári, mint téli szezonra. Czirkuvenca, Novi, Abbazia legjobb éttermei, szállodái és kávéházaiba. Feltételek: teljes ellátás, sok bormalvó (fizetés nincs megemlítve s talán ez mellékes is?) Azonkívül sok pinczereket el tudnék helyezni, azoknivil szóbaesszonyokat, pénztárosnóket stb. segéd-személyzetet, melyek a legnagyobb fizetésben részesülének. Reflektánsok sürgönyözzenek és rögtön válaszolok; az óvadék összegét megemlítendő, mert az állások rögtön betöltendők. Mamula.”

Hát látjátok pinczerek, erre képesek az

— szól a pinczér. — Már meg kell engedniök, hogy én is ebédeljek.

— Mi közünk hozzá? kiáltott a kövér.

— Ne álljon be pinczérnek, ha nem érti! — Önnék nincs hozzá köze; ebben igaz van.

— Ez az ember még szemtelenkedni mer! — rikácsolt a szemüveges hölgy és főlkelt szikrázó pillantásokkal. — Majd bepanaszolok a vendéglősnél! Tudja azt?

— Kérem. — A pinczér gnyosan meghajtotta magát és vissza lépett az ismét megérkezett vendéglős elől. Ez a vendégekhez fordult békéltetőleg.

— De uraim! Talán mégsem oly igen rossz dolog, ha három perczig várnak. A pinczér már hét óra óta talpon van.

— Mit?! — A kövér főlkelt. Ön, mint vendéglős, védelmebe fog ulti embert? Ön derék üzletember.

Remegő kézzel kivette pénztárcáját és pénzt dobott az asztalra.

— Hallatlan! — mondta az éles hang. És a sóhajtozó:

— A vendéglősnök vendégeit kell pártolni.

A vendéglős vállalt vont:

— Tehát mit parancsolnak uraságtok?

ügynökök. A pincérek helyzetük javításáért küzdenek Triestben és Fiuméből szállnak világgá a sokat ígérő levelesekkel, amelyek oladcsodítását az esetleges munkanélküli kartársainkat, oladcsodítás, hogy amazok törekvései hajótörést szenvedjen. Lájtatók, milyen jellemelten, milyen álvál, szemeszedet gazemberségre képesek ezek, (egyik se különb a másikkal). Ezek voltak mindig a pincérek törekvéseinek ellességei és azok is maradtak, míg egy ki nem pusztítjuk őket, hogy magjuk sem marad a földszínen.

Reméljük, ha kezetekbe kerül ily álváló ígéretekkel telefirkált levél, tudni fogjátok méltó helyére tenni.

Budapest szállói. A belügyminiszter is beállott az idegenforgalom előmozdításának a sorába. Az idegen forgalmat nálunk csak papirosan csinálják s a legkülönbözőbb adatokat gyűjtik. Azok az adatok ugyan még egy idegent sem hoztak Budapestre, de azért gyűjtik szorgalmasan. A miniszter legutóbb felhívta a főváros, tegyen jelentést, hogy hány szálló van Budapesten, a szállókban hány szoba van, mi a szobák ára. Az eljárárok ma megtették jelentésüket. E szerint Budapest hatvanhatsz szálló van, még pedig az első kerületben három, a másodikban három, a harmadikban tizenegy, a negyedikben nyolc, az ötödikben hat, a hatodikban kilenc, a hetedikben tizennyegye, a nyolcadikban tíz, a kilencedikben kettő és a tizedik kerületben négy.

Eladó szálló berendezés. E cím alatt megemlékeztünk múlt számunkban, hogy a Debreczeni Bika szálló berendezése eladó, s kapcsolatban a szálló felosztását is jelentjük, de mint levelezők értesít a felosztásról szó sincs, mert a jelenlegi bérlő-

— Semmit — kiáltott a kövér — semmit! — és kalapja után nyult.

És az éles hang:

— A jövőben lemondunk ily helyiségéről.

A társaság — a sovány, cvizkeres ur kivételével — szitkolódzva és káromkodva a kijáratnál tartott.

— Szegény gyermekem, — mondta a sóhajtozó hölgy és aggodalmasan tekintett lányának haragos arcára. — Csak meg ne betegedj!

— Most ismét futhatunk felőrá, míg vendéglőre akadunk. És az ebéd ideje is elmúlt már, — mondá haragosan az ifjabbik hölgy. Irigy pillantással tekintett vissza:

— Mörice bátyánk ott maradt.

— És az éles hang még egyszer visszafordult a kert ajtaja felé és odakialított a vendéglőhöz:

— Tudja, hogy nevezik ezt a dolgot? Ezt szemtelenségnek nevezik.

A vendéglős és a vendégek nevettek. . .

— Mörice bátyja is vidámabb oldalról fogta föl neje kirohanását. Ott állt a verandán, nyugodtan tisztogatta szemüvegét és mondta: — Pinczér, kérem, hozzon nekem liba-sültet és egy fél liter bort!

N.—a.

ség azért árusítja leltárát, mert 1902. év december hó 31-én bérléte lejár és az új bérlők, nevezetesen Németh András és Társa derék és általánosan ismert kartársaink a szállót 12 évi bérlétre kapták meg, a minél fogva teljesen ujjonnan rendezik azt be, úgy hogy a modern igényeknek megfelelően, s az utazó közönség legkényesebb igényeit is kielégítést nyorjen.

Árvorések. A hivatalos lap közli a következők árverési hirdetésekét:

Barcs József vendéglős ellen V., Váci utca 54. (Lusztig Albert 300 V.)

Cappileri Károly vendéglős ellen I. ker. Kereszt u. 19. (Mössmer I. és Wesseli 775 kor.)

Drechsler Józsefné vendéglős ellen V., Garam u. 34. (Röck Antal 65 kor.)

Hantzmann Károly vendéglős ellen I., Budaörsi-ut 12323. (Weiner Károly 220 kor.)

Pilmayer Mihály vendéglős ellen VIII., Kalvária-tér 19. (Eresii tak. pénztár 600 kor.)

Schwartzmann Gusztáv vendéglős ellen VI., Nagymező-utca 4. (Kiss Libor 1400 korona.)

A borfogasztási adó eltörlesének jótékony hatása. A Párisban április havában kiadott és az ugynevezett higiénikus italok fogyasztásáról szóló statisztikai kimutatás nem csak a borfogasztás emelkedését bizonyítja, hanem egyszerűen a pálinka, sör és gyümölcsbor fogyasztás csökkenését is. Áprilisban mintegy 580,687 hektoliter bor vitetett be Párisba.

Nyugdíjgyűléslet közgyűlése a szállodások nemzetközi gyűlését a „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége és a Szállodások, vendéglősök, korszármások, kávéosk és pincérek országos nyugdíjgyűléselet közgyűlései előzik meg szeptember hónap 23-án Budapesten. Jelentkezések és lakás-megrendeléseket a fogadóbizottság irodája (Budapest, Angol királynő szálloda, Pálköves Ede fogadóbizottsági elnök) ez év szeptember hónap 19-ig bezárólag fogad el. A rendezésről azonban felkéri a jogosult vidéki jelentkezőket, hogy a kellő számu vasuti igazolványok beszerezhetése céljából minél előbb jelentkezzenek, tekintettel arra, hogy a n. m. kir. kereskedelmi miniszterium a Máv. összes vonalaira, a kassa-oderbergi vasut igazgatóságát a saját magy. vonalára a közgyűlés résztvevőit és hozzátartozó családtagjait részére egy Budapestre, mint vissza, valamint az esetleg rendezendő kirándulásokra 50 százalékos árkedvezményt engedélyeztek.

Fürdő látogatottsága. A fürdővendégek száma: a budapesti Szt.-Lukács fürdőben 729, Trencsén-Tepliczen 4395, Pöstyében 4655, Szilváson 1128, Csik-Tusnádon 961, Csorba-fürdőn 3214, Táttrafüreden 1337, Uj-Táttrafüreden 601, Alsó-Táttrafüreden 457, Táttra-Lomnicen 425, Lubló-Fürdőn 508, Borszéken 372, Csizzen 1025, Koryntyczán 715, Vihnyén 423, Iglofüreden 464, Gleichenberget julius 26-ig 2773-an, Bártfán julius 24-ig 1337-en fordultak meg.

Gyümölcsbor-gyár Pozsonyban. A Bayer és társa cég Pozsonyban új iparágat honosított meg. Egy száadalmozott eljárás szerint koncentrált gyümölcsbor készítésére telepet rendezett be.

Bosnyák sör. Scutariba májusban bosnyák sört kezdtek importálni. Ez a bevétel mánujában is folytatódott, úgy, hogy az ottani piacon most a bosnyák sör dominál, de meglegelőt drága, mert a félliteres palack 60 fillérbe került.

Fényes esküvő folyt le a múlt hó 29-én. Geiszlér Endre, jelenleg a Liget-kéaház és étterem általánosan ismert és kedvelt főpinczere mindnyájunk által tisztelt és szeretett kartársunk vezette oltárhoz szíve választottját *Kretschman* Emmát özv. *Kretschman* Károlyné urnó bájos és kedves leányát.

Az esküvő fényes külsőégei méltók voltak a minden néző, minden résztvevő és ismerősnek tetszését megnyerő, összeállt új pár egyéniségéhez. A hosszú kocsisorban felvonuló násznép nagy néző közönséget vonzott.

A díszes lakomán, melyet *Danziche* Árm. Wesselenyi-utcai vendéglős szervizozott kitanó konyhájának adva tanubizonyosságát, a következő hölgyek és urak vettek részt.

Nászanyagok: *Hüttner* Lajos vendéglős és neje. *Bón József* virág kereskedő.

Nyoszlóy párok: *Szűts* Lajos főpinczér az O. P. E.-elnöke *Kretschman* Matild kisasszonnyal.

Roith György vendéglős *Kretschman* Matild és *Geiszlér* Katuska kisasszonyokkal.

Ott voltak továbbá, *Schandler* A. holpni gyáros és neje. *Koltai* D. József főpinczér az O. P. E. kávésségédek szakosztálya pénztárnoka, az óvadék Egyesület Elnöke és neje. *Burger* Zsigmond. *Vertes* Árpád és neje. *Gregor* Miklós főpinczér. *Geiszlér* István és neje. *Geiszlér* Géza. *Hollcher* Zsigmond. *Olmosy* József az O. P. E. kávésségédek szakosztályi Elnöke. *Blau* A. Ignát. O. P. E. ügyvivő. A zenét *Kuthi* Gyurka zenekara szolgáltatta kinek muzikájá mellett kitünően mulatott a díszes társaság egész hajnalig.

Mondanunk sem kell, hogy sok szerencsekívánat hangzott el a jelenlevők részéről, az új pár jóvendő boldogságára, s mi mindazokhoz, a legőszintebb szívvvel csatlakozunk mi is.

A rendőrök rendetlenkedése. Komáromban a múlt napok egyik éjjelén véres támadást roktözött az ottani rendőrség a békés polgárok ellen. Ötvegy Bubic Nándornak korszmájában ízeft után vagy negyven munkásember csendesen boroztott. Két óra tájban Szóflísy rendőr-örmerster két rendőr kíséretében jelent meg. Ordítva rohánt a korszmárosnéra:

— Hány óra most?

— Kettő felelte az.

— Hát szabad magának még ilyenkor nyitva tartani? Mi? Majd megmutatom magának!

A korszmárosné, hogy kikerüljön min-

den botrányt, lecsendesíteni igyekezett a dübörgő rendőr-őrmestert:

— Jelensem fel kérem, majd megfizetem a büntetést.

De az nem elégedett meg ezzel a kijelentéssel, hanem hogy a feltűnés teljes legyen, minden egyes vendéghez ment és följegyezte neveiket. Czéját el is érte. A jelen voltak nagyobb része megszökött az hitte, hogy őket büntetik meg majd és kérte, hogy ne írja fel a nevüket, mert ők ugys mindjárt tovább mennek.

Időközben azonban az egyik rendőr eltávozott onnan és segítségért telefonált, ami meg is érkezett. Két bérkocsiban vagy nyolcz rendőr jött oda és az ajtóban két éppén akkor távozó fiatalembert mind a nyolcz kívont karddal kergette vissza.

A korszakban lévőik persze zugolódni keztek, hangosan tiltakoztak ez ellen, amire aztán a rendőrök nekik támadtak. Valóságos rohamot intéztek a védtelen emberek ellen. Kivont karddal ütötték verték őket. A korszakban volt vendégek kiszorították az utcára és így kardlapozva hajszolták őket a kapitányi hivatalig, feliasztva éjjeli álmából az egész városrészt. A különös hősködésnek sajnálatos eredménye van, még pedig az, hogy a munkások közül vagy ötven most súlyos betegben, munkára képtelenül fekszenek lakásokon.

Felmondási idő. Egy iparos a munkásának tizennyegynapi felmondási idő mellett felmondott, megjegyezve még, hogy rögtön is elmehet. Erre a munkás elment s felmondás nélkül való elbocsátás czímén tizennyegynapi bérét követelte. Követelt egyet a bíróság a következő indoklással utasította el.

Hogy panaszoltnál a felmondás szándéka megvolt, az a panaszoló elismeri. Azo megjegyzés, hogy „rögtön is elmehet” tulajdonképen annyit jelent, hogy a panaszolt betelegezik abba, miképen panaszolja a felmondási határidő letelte előtt fejezze be a munkaviszonyt; tulajdonképen annak kinyilvánítása, hogy nem fogja a munkást törvényen uton munka folytatására kényszeríteni, ha ez a maga részéről a munkát a felmondási határidő letelte előtt abbahagyja. Ha a panaszos tovább dolgozott volna, vagy tovább akart volna dolgozni, úgy a munkaadó köteles lett volna öt 14 napon át munkáját ellátni. Csak ha ezt megtagadta volna, lenne panaszolható bérre igénye.

Az életung pinczer. Hirt adtuk mi is arról, hogy Baldaez furdón meggyilkolták és kirabolták egy főpinczert. A hir azonban abban a formájában nem felel meg a valóságnak, mert amin a vizsgálat kiderítette *Diószegi József* kiszolgáló (nem főpinczer) pinczer, életungjának különös körülmények között ugyan, de öngyilkosságot követett el.

Az eset a következőképp történt.

A mult hó 28-ikán este a Baldaez furdó vendégei cigány zene mellett mulattak. Körülbelül 12 óra felé a vendégek széjjel oszlottak. Erre *Diószegi* és a fizező pinczer maguk mellé vették a cigányokat

és elkezdődött a mulatozás melynek végső akkordja volt a revolver lövés.

Diószegi jó családból származott. Atyja aki most Szepesváralján él, katonatiszt volt. Egyik bátyja pedig a szepesváraljai járás-bíroságnál iroda főnök.

Diószegi József is jóvalól ember volt, azonban iszákossága miatt tönkre tette magát.

Idővel deliriumba esett úgy, hogy a család minden igyekezete dacára nem lehetett rajta segíteni.

Hogy mégis valami foglalkozása legyen, beállt kiszolgáló pinczérnek *Baldaezon* és tisztességesen végezte dolgát. Azonban az elkeseredés vissza tükröződött szomorú arcán és az életungság, ami minden szavából is kitűnt.

Diószegi maga kereste a halált, azonban öngyilkos nem akart lenni. Tehát a cigányok adta oda a fegyvert, aki azt berugott állapotban elcsütötte.

A szomorú eset *Diószegi* szobájában történt a hova a cigányokat felhivta.

A cigány abban a hitben, hogy a fegyvert megtöltve nincs, rásütötte azt *Diószegire* s nyakszirtzen találva, holtan rogyott össze.

A cigányt letartóztatták, ez ügyben a vizsgálat folyik.

Tolvaj furdóvendégek. Drezda közelében egy szanatóriumban egy előkelő skandináv államférfiúnak az erszényét ellopolták. Vagy kilencszáz márká volt benne. És más furdóvendégektől is loptak kisebb-nagyobb pénzeket, amelyek számozott szekrényekben voltak, míg a gazdáik napfurdót vettek. Annál nagyobb volt az igazalom a furdócskében, mert biztosak voltak abban, hogy csak furdóvendég lehet a tolvaj. Végre is komoly mozgalom indult meg az ismeretlen tettes ellen. Csaklétük elhelyeztek a számozott szekrényekben erszényeket, amelyekben arany volt, vagy bankjegyek, s ezeknek a pénzeknek a számát természetesen megjegyezték. Ezek közül az erszények közül néhányat csakugyan el is loptak. S aztán ezen a révén megcsipek egy előkelő orosz tisztet, mikor a portánál váltani akart. A lármára csakhamar ott termelt mellette egy még nagyobb muszka személyiség, valami excellenciás ur, aki esküdözött, hogy ő vagyonos férfinak ismeri a tisztet. Mégis mindkettőjüket átadták a rendőrségnek, amely bérkocsin Drezdába vitte az urakat. A látszólag előkelő férfiak teljes nyugalommal viselték el sorsukat.

Gyilkos villanyos. Maga János általános ismerés és szeretett kartsunkat, ki az alsó margitszigeten volt mint fizető alkalmazásban, mult hó 28-án a Károlykörúton előtötte a villanyos oly szerencsétlenül, hogy rögtön bele is halt. Kartsunk után több kiskoru árva maradt.

A főváros bora. A szőlőkre felügyelőbizottság *Almády Géza* tanácsos elnöklésével tegnap delután ülést tartott s megvizsgálta a főváros borát. A bizottság konstatalta, hogy a fővárosnak most ezer hektoliternél több bora van, a melynek a

fele öbor, a másik fele pedig tavalyi termés. A bizottság elhatározta, hogy a bort jövő évben elárúsítja a központi vásárcsarnokban. A bort hektoliterenkint fogják árúsítani.

Árutörő pinczer (sajnos, hogy ilyen is akad). Grauer Sándor munkanélküli pinczer e hó 31-en éjjel a Kálvária-tér 2. sz. alatt lévő kávéházban behatolt és az ott-lévő pénzeszköznyit feltörte. De a rendőrségnek sikerült öt már másnap elfogni. Most várja méltó büntetését.

Élőfizezősi árak. Érdekesen jellemzi a mult századbeli újságok viszonyait a következő kis panasz, amely a Les lunes című lap 1790. évi június 4-iki számában olvasható:

„Élőfizezőink egyre rosszabbul fizetnek. Egy ur burgonyát fizet, egy másik mangy fagygyertyával. Egy hölgy kézimunkával fizetted elő, egy champagne pap pedig megfizetborral!”

Hát bizony furcsa állapotok is voltak azok.

Öngyilkos pinczer. A gárda ismét gyűgyel foggyott. Egy ifju a ki csak az élete elején tartott, oltotta ki az életét. Egy ifju, a kinek még lehetett reménye, hogy a sors még valami jót is juttathatott volna néki. De a rossz viszonyok, a kétségbe ejté helyzet esztét vette és ennek behatása alatt végeztetvette nyomorúságos küzdelemnek. Véget vetett és lemondása eredményétől el ment oda, a hol nem fájt már semmi.

Garger Ferencz, 16 éves pinczer e hó 3-án a Koronaherceg-utca 24. számú ház harmadik emeletéről ledobta magát és szörnyen halt. Tettenéke oka ismeretlen. Előttünk nem, mi sejtjük a tetti elkövetésének okát, és hogy más is meggyőződ-hessék, tessék megnézni, hogy száz száma lézeng munkanélküli most a fűszezzen közepén és ha azt konstatalta, úgy bizonyos, hogy a tett ismert lesz.

Donucziálás. Egy szerencsétlenül járt kartsunk számára *Lindner Gyula* gyűjtést indított, hogy ilyen módon némiképp segíthessen rajta. A gyűjtés kizárólag a pinczerek között történt, mert „pinczer a pinczert kell hogy segítse” jegyében járt ismerősei között. A gyűjtés szépen is folyt, mert néhány órai szorgalmas munka eredménye az lett, hogy ötven koronát gyűjtött egybe. *Lindner* ezzel az eredményvel megvolt elégedve s gondolta, collégámmal szembe kötelességemet megtettem. De szerencsétlenségére betért a *Löffelman-féle Andrassy-utí* vendéglőbe, egy pohár sörré és állva maradt. Egyszer csak észreveszi, hogy egyik ismerőse ül egyik asztalnál, *Mihálik Ferencz*, a kivel hosszú hónapokig együtt volt üzletbe, *Lindner* gyűjtésének eredményét örömmel mutatta meg ismerős kollégájának, mitsem gondolta arra hogy öt is megszólítsa az adakozásra. De ő jöszívte nem is várt arra, hanem önként felajánlta egy koronát, a mit rökön be is irt a gyűjtő ivre. Azután fizetted és rökön tázvott a mit *Lindner* is követted. De sajnos, ember tervez

Isten végez, s végzet most az egyen is, mert a midőn Lindner külép az ajton, egy rendőr nyakon csipi és felelőségre vonja a gyűlés miatt. Lindner szabatközzé, de Mihálik odaugrott és ráparancsolt, hogy az ő felelőségre kísérje be, mert gyűjtőt. A rendőr bekísérté Lindnert és Lindnernek esztől másnap délig a rendőrség kegyeit kellett élveznie, azoknál a gyűjtőt 50 kor. elvették és 50 kor. bírságot mértek ki rája. Az itélethez nincs szavunk. De igen van szavunk Mihálik urhoz, igen van, mert ily alávaló pimasz eljárás szó nélkül hagyunk nem szabad, nem szabad amál is inkább, mert egy nyomorba jutott kartárs feleségülzéséről van szó, és a mikor a mostoha sors által suttogtak mentője akad, amikor a főságos szív megnyílik, akkor egy minden érzésből kivetkőzött hitvány lélek közbe vesse magát! faj ez kezűlen, ez gyalázat. Ti pedig szaktársak szergétek el, érdemtelen ez az emberi szeretetre és nem szabad, hogy ily emberekkel beszéljétek. Az Országos egyesület választmánya figyelmét pedig felhívjuk, hogy tagjai sorából törölje ki, és ha nem volt tagja, úgy csak örvendének, mert legalább nem piszkolódott volt be annak arany tiszta lapja.

Trieszti pinczer strik. Csak most kezd igazán mozogni a pinczészék Trieszben, az eddigi eredmény felbuzdította őket, mert az egész világ sajtója helyeslése és dicsőítése kíséri, a kartársak pedig a világ minden részéről üdvözlők, és kitartásra biztatják.

Az elért eredmény felette sikeres, mert az 510 alkalmazásban levő kávéházi segédek közül 428-an állottak streikbe. A strik kitérőskor három kibebbendű kávéház megadta a kért feltételeket, tehát e három kivételével az összes kávéházakban szünetel a munka és be is vannak zárva.

Most pedig a szállodai és vendéglői személyzet is mozogni kezd, és mult hó 28-án már nyilvános nagy pinczér-gyűlés is tartottak a hol helyzetük felett tanácskoztak és tanácskozáson végeredménye az lett, hogy egy bizottságot választottak a melynek köteletségére tétették a szükséges követelések írásba foglalni és memorandum alakjában a legrovidebb idő alatt, a szállodások és vendéglősök elé terjeszteni annak tárgyalása végett. Egyben ki-mondta a gyűlés, hogy a streikban álló olasz pinczerekkel szolidaritást vállalnak és megindított akciójaikat minden tekintetben, tehát erkölcsileg és anyagilag is támogatják.

Egy legújabb távirat szerint. A szájlóok kávéházi alkalmazottak, a kik visszautastottak a főnökkel való minden tárgyalást, elhatározták a sztrájk folytatását, de bizottságot választottak, a mely arra lesz hivatva, hogy megkezdje a vitás kérdések békés megoldását.

ÜZLETI HIREK.

Scherübl Károly általánosan ismert és közkedveltségnek örvendő kartársunk

e hó elején nyitotta meg modern berendezésű üzletét Király-utca 54. szám alatt.

Lévai Károly kartársunk, a debreczeni „Otthon” kávéház és étterem volt bérleje átvette S. A. Ujhelyen a „Korona” szállót. Részünkről sok szerencsét kívánunk új vállalatához.

Huszár Lajos közkedveltségnek örvendő kartársunk e hó elején nyitott meg teljesen újonnan berendezett és a modern igényeknek megfelelő vendéglőjei a Nagymező-utca 4. szám alatt.

KÜLÖNFÉLÉK.

A sörözés — számokban. Franciaországban évről-évre kevesebb sört fogyasztanak. A francia belügyminiszter legutóbbi jelentéséből kitűnik, hogy 1901. első harmadában 2 és fél millió frankkal kevesebb sör fogyott el, mint 1900-ban ugyanez idő alatt. A dolog nem meglepő, mert tudvalevő, hogy a román nyelvet beszélő népek, a francziák, olaszok, spanyolok a bort többre becsülik az árpálónál, ha nem egyébert, hát azért, mivel bor náluk nagyon bőven és olcsó árban akad. Érdekes ebből az ötletből összevetni kissé a különböző országok sörfogyasztási arányát. A leader szerepe még mindig Bajorországé. A bajorok fejenként 230 liter sört isznak meg éventek. Ami igazán nem sok: hiszen egy teljes liter sem jut egy-egy fejre naponként! A bajorral sörivásban csak a belga vetekedhetik némiképpen. Belgiumban ugyanis 169 liter jut egy-egy fejre. Már a többi ország alaposan elmarad a hatalmas ivók mögött. Nagy-Britániában átlag 145, Németországban 115,8, Dániában 85, Svájcban 45, az Egyesült-Államokban 47, nálunk és Ausztriában 44, Németalföldön 40, Franciaországban 24, Norvégiában 15,3, Svédországban 11, Oroszországban pedig mindössze 4,7 liter sört iszik meg egy ember átlag az esztendő során.

A borralvól az udvaroknál. Sesto herceg a minapiban Spanyolország képviselőletében a párisi spanyol nagykövetség épületéből az Elyscébe hajtatott, hogy átnyújtsa Loubet elnöknek az aranygyapjas rendet. A fogatot, amelyen az utat oda és vissza megtette, az elnök titkárai bocsátották rendelkezésére, akik a kocsiak után egy 600 frankos számlát prezentáltak a hercegnek. A herceg fizetett, de az összegről nyugtát kért. Egyes lapok ezt a dolgot egész komolyan tárgyalgatták, pedig hát Európában ma egyetlen udvar sincs, hol nem kellene hasonló adót fizetni; a spanyol követ esete e tekintetben nem magában áll. A követeké nyelvenek annak a kocsinak, szolgának és komornyiknak, aki őket diszfogátan az elnökhöz kíséri, borralvól adni. Mac Mahonnak az volt a szokása, hogy mindig mindezeket a borralvólakat a sajátjából fizette ki, aminek az lett a vége, hogy az elnöksége alatt a fél vagyona ráment ezekre a borralvólakra. Oroszországban a szolgáltól a legmagasabb hivatalnokig mindenki kap

borralvólót s ha például a francia elnök, mikor a czár vendége volt, elfeledkezett volna erről, ahivatalnokok éppenséggem nem röstelték volna figyelemzetni erre. A borralvólónak pénznek kell lennie; ha burnót-szelezerét, képet vagy más ilyesmit ad valaki, azt udvariasan visszautasítják; a borralvóló csak pénz vagy pénzérték lehet, mást el nem fogadnak. A borralvóló klasz-szákja persze Törökország. Ott mindenkit meg kell fizetni. Egy angol követ tarifát állítottat föl magának s ha valami előkelő pasa látogatta meg, egyik kezében a tarifát tartotta, a másikkal — fizetett. A mostani konstantinápolyi francia követ, M. Constans, vén czikus, aki az életet minden oldalról ismeri. Egy ízben elhatározta, hogy le fogja főzni a törököket. Egy csomó apró szobrocskát hozott s ma nincs Konstantinápolyban egyetlen pasa, bey vagy miniszter sem, akinek ne volna ilyen szobrocskája. Némelyeknek piederz-tájja is volt, másikkal nincs. Egy napon egy pasa jött Costanshoz s a következő jelenet játszódott le közöttük:

A pasa: Köszönöm önnek a remek ajándékokat, amelyet nekem küldött.

Constans udvariasan meghajol.

A pasa: A piederzstál is nagyon csinos. Beül ki van vája.

Ujjab, hasonlóan szeretetreméltó meghajlás Constans részéről.

A pasa: De üres!

Constans a meglepetéstől nem tud válaszolni. A pasa jelentőségteljesen mosolyog. De Constans még mindig úgy tett, mintha nem értene a dolgot!...

A rosszizú borok kezelése.

A legutóbbi termésből származó borok egy részének különösen azoknak, amelyek a megtörésre hajlandósággal bírnak, fa ize és gyöngye penészszaga van, amely ezen borok értékesítését lehetetlenné teszi. Ezt a rossz izzt és ezt a penészszagot a néha romlott fűrtök és szőlőszemek okozkák, másik oka pedig eznek az a körülmény, hogy a borban a szüretelésből származó apró anyagok maradtak vissza: magok, gereztörőedékek, nyálkás anyagok, amelyek telítve vannak a penész és rothadást előidéző olajokkal.

Ez a hiba részben elenyészlik minden különös kezelés nélkül is abban a mértékben, amint a bork a tisztulása végbe megy és a borsepró a hordó feccéknek lerakódik. Csakhogy nem lehet mindig megvárni, míg ez a természetes lecsapódás végbe megy, hanem rajta kell lenni, hogy elenyésztessek azokat az anyagokat, amelyek az új borknak ezt a kellemetlen izzt adják.

Derítésével elég gyorsan érhetőek el ezt az eredményt; szűrőssel pedig majdnem azonnal. A kísérlet könnyű és konstátálhatjuk, hogy a mint a bor egy jó szűrőn átmegy, azonnal sokkal tisztább izzt van, sőt egészen is el szokta vesztetni a rossz izzt.

Szükséges azonban, hogy a szűrés és a derítés előtt is meggyőződjünk róla, hogy a kezelendő borok nem törnek-e meg a levegőn, mert különben előbb melegeitni vagy kénessavval kell kezelni a bort.

A boroknak egyébb rozé izei között gyakori a talajiz, amelyet bizonyos vidékeken fokoz az a körülmény, hogy a bősze erősítés érte a talajt amiatt a föld szaga erősebb lett. Ezeket a borokat minél kevesebb ideig kell hagyni a seprőn és a gyakori átfejtés fölötté szükséges; minden egyes lefejtés kibebíthi a bajt. Kitűnő hatása lesz — a második lefejtés után — egy energikus derítésre is. Így a borban levő káros anyagok lecsapódnak s a baj lényegesen javul.

Van azonban ezeknek a kezelési módoknak egy hátránya s ez az, hogy a kezelés következtében a borok színiük részben elvesztik. Emiatt tehát a talajiz igen erős és nagyon is gyakran kellene átfejtetni a bort, meg lehet kísérelni a bornak olíva-olajjal való kezelését. Ezt az első lefejtés után kell megtenni, egy fél liter jó olajat véve két hektoliter borra. Erősen föl kell verni a bort, hogy az elvegülés teljes legyen, azután megpihentetjük a bort és lefejtjük az olajat. Ezután következik egy alapos derítés; nem sikerül ugyan azzal mindig teljesen elvinni a bornak talajizát, de jelentékenyen lehet azt csökkenteni a most megjelölt módokon.

Ha azután a bor hosszabb ideig áll, ez a hiba még inkább fog csökkenni.

(Magyar Borok.)

(Folyt. köv.)

Szerkesztői posta.

B. K. Ungváry. Sorait vettük, köszönjük bazzalmát.

K. P. Hat ne okozodjék ke...

Z. B. Zombor. Az bizony baj, amit előszámlál, de mit csináljunk? Sok az eszímő és kevés a fóka.

T. E. Pecs. Ügyében eljárunk és reméljük, hogy röviden el is lesz intézve. Tehát most már csak legyen türelmetlen.

Hatányi. A kérdéses dologról nem tudunk semmit.

F. K. Bpest. A lövészenyek ügyeivel bizony nem foglalkozunk és nem is fogunk daczára annak, hogy az legjobban érdekli az emberket.

N. A. P. Szerdahely. Előfizetését köszönettel vettük és kívánságához képest intézkedünk a további vonatkozásig.

M. O. P. E. Központi Igazgatóságától.

Pályázati hirdetmény.

A Magyar Országos Pincézér Egyesület. Budapesti Kávéségédek szakosztályánál az ügyvivői állás megüresedvén, annak betöltésére ezennel pályázatot hirdet:

Feltételek:

1. a feddhetetlen előéletű pályázótól megkívántatik annak igazolása, hogy a pin-

czér szakfoglalkozás terén huzamosabb ideig működött;

2. a helyi viszonyoknak teljes ismerése; az irodai teendőkben való jártasság és a magyar-német nyelv ismerete;

3. a fizetési igények felütlntése.

Bizonyítvány-másolatokkal kellően felszerelt, sajtókezelőg irt folyamodványok legkésőbb f. év augusztus hó 20-áig a M. O. P. E. igazgatóságához, Epest, VIII., Kerepesi-ut 9 b. intézendők.

Az igazgatóság.

NEUMANN és GOLDFINGER

mázoló

és díszfestészeti műintézete.

BUDAPEST,

VI., Andrássy-ut 72. (Izabella-utca sarok.)

Bjádítja művészi kivitelű munkáit, kizárólag kávéház és vendéglők részére, ugymint mázólo, fényező o o és festészeti dolgokban. o o

Különlegesség: Márvány- és majolika utánzatokban.

Költségvetés vidékre is díjtalanul eszközöltetik.

Olcso árak!

Olcso árak!

Elefantosont nagyraktar.

8 csomagok 30 fillérről
o o o o o o o o o o o o

Használt golyókat
= 60 fillért =
leesztergályozom.

Beitz János

mű-esztergályos

dádkó és billárd-golyó készítő.

Budapest.

VII., Akácfa-utca 52. (Dob-u. sarok.)

I-a Lignum Sanctum-golyók ára:
9 90 10 90 11 110 12 120 13 130 14 140 15 150
130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995 1000

Eladó vagy bérbeadó.

Péczen egy üzemben levő vendéglő bérbeadó, vagy esetleg örök áron is eladó. A vendéglő-helyiséghez egy panorámaszerű gyönyörű, virágos gruppokkal, százasod fakkal díszített remek kert van, melynek közepén egy patak folyik. E kertben egy nagy színház-épület is van. A község lakossága 5 ezer, mely jobbára urali emberekből áll. Nyárónát, mint jelenleg is, 8—900 nyaraló lakik. Értekezni lehet Manyák Zsigmond tulajdonossal Péczenen.

PEZSŐ BORGYÁR

Louis François & Co.

os. és bi. utasri szállítók.

Filőp Szász Coburg Gothai Hercege Ő Fensége szállítói.

Budafok.

COGNAC

Ezuba-Durozier & Cie.

FRANCIA COGNACGYÁR

Promontor.

Vezérügynökség:

RUDA ÉS BLOCHMANN

Budapest és Bécs.

Mindentitt kapható.

Minden gallér és kézélő tisztítás után ismét olyan szép, mint az új!

Ferencvárosi utcai nagyüzemi tisztító-
szobák 1. emeleti díszmagaslaton.

Mit inkább kiváló, szépen tisztítanak.
Rék 2. emelet 20. szobában.

Gyár: Budapest, VIII., Rék Szilárd-utca 38.

Fiók iület: Budapest, VIII., Ulói-ut 4. szám.

Ing tisztítás darabonként 14 kr.
Gallér „ „ 2 „
Kézélő „ „ 4 „
Függöny „ „ 20 „

Sima ruhák nagyon olcsó áron tisztíttatnak.

Czirer Lajos és Fia

könyvkötő és passepartouts
műintézet

Budapest, VIII., Sip-utca 15.

Ajánlkozik kétfaragok, egyletli csoport-
képek, tablósav-bépkéhez való borok mű-
vészes kivitelű; ugyancsak elvállalja
építészeti tervek vízszóra való hűdését,
valamint minden e szakmába való
munkát a legelősebb ár mellett készit.

Mintarajzot és árjegyzéket díjtalanul küldök.

o o o o Fényképezés o o o o
nagobb árkezdemenyben
o o o o részesülnek. o o o o

Telefon 874.

Kávéház-, vendéglő-, szálloda-tulajdonosok:
társaskörök, valamint finpczer urak
figyelmébe!

Papír szivar-szopka. Szantász, dupltan etegett és
kristály tollal, valamint egyszerűbb minőségűek is
a legújtyosabb árban; czég-nyomasat és a mel-
küll 2000 darab rendeltésnél a czég-nyomas díjmentes.
Mintákat kívánatra legyen és bérmentve küld.

November Mór

papír szivar-szopka készítő
Bpest, VII., Révay-utca 22.

Kereskedők, gyárosok, ügy-
nőkök és általában mindenki
részeére legjobban és legelősebb-
ban szerez információt a

SECURITAS

Alapítottat 1880-ban.

Tudakozó iroda.

Tulajdonos:

NEUMANN ÁRMIN

BUDAPEST,

V. ker., Béla-utca 6. szám.

Uj divat!

Angol szabás!

Van szerencsém a n. közönség becses
tudomásra adni, hogy a legelősebb férfi
ruhákat mérték szerinti a legpontosabb kö-
rülmények között készitek el.

Magamat a szállodák, vendéglők, kávék
és finpczer urak h. figyelmébe ajánlom maradvók
tisztellett!

SOÓS MIHÁLY szabó-mester

Ujlág-utca 27. 1. em. II.

A legjobb termésű buczkai borok

literenkint . . . 26 kr.
6-bor literenkint 40 „
10 literen felül . 25 „

Kapható:

Budapest, VIII. Rákóczy-tér
4. szám.

Horváth M. Máté

férfi szabó

és vegyszertsi tisztító Intézete

Budapest, Petyerdy-utca 31. sz.

Elvállal mindenféle ruha-javítást és
tisztítást, lelkiismeretes munka, pontos
kiszolgálás és jutányos ár mellett.

A valódi és a legjobb orvosi szaktekintélyek
által ajánlott

ILONA
ARTEZI-SAVANYUVIZ

csak az „ARTEZIA” Budapesti vendéglők
szikviz- és pezsgőitalok gyár
részesvénységénél gyárthat

VII. Erzsébet-ut 20. c. készül.

Kapható minden fűszerkereskedésben és
vendéglőben.

Szíveskedjék a czégre ügyelni.

HONI IPAR!

Aki óleső és jó honi gyártmányu cipőt akar vásárolni, az forduljon:

HONI IPAR!

WEILER ALBERT cipész mesterhez, Budapest, VII., Király-utca 59b.

Spezialista fájós lábakra való cipők készítésében.

Kivonat az árjegyzékből:

Női cipők:

Kivágott bőr vagy lasztin cipők 1,80
Finom lack-cipő 2.
Finom lasztin czugos cipő szivalaku . 3.
„ zergébőr czugos cipő (Bismark). . 3.
„ keztýűbőr czugos cipő besetz. . 3,80
„ keztýűbőr cipő salonlack borit. 3,80
Finom zergébőr regatta félcipő 2,20
„ gombos v. fűzős 2,30
„ világos gombos vagy fűzős . . . 4.
Zergébőr magas gombos cipő 4,20
Keztýűbőr gombos cipő lack-borítással 4,30

Uri cipők:

Erős euplat, borjúbőr munka-cipő . . . 3.—
Finom vixesbőr bes, cipő kapl. v. anéik. 3,50
Erős sima borjúbőr cipő 4.—
Finom borjúbőr zergébetetéses cipő . 4.—
„ kidbőr betetéses cipő 4,50
„ szalonlack hűdetéses cipő 4,50
Fekete vagy sárga regatta félcipő . . . 3,50
Valódi bagaria vízmentes eszma . . . 10.—

Gyermekcipők 1 ltről 3 ltrig.

Meg nem felelő áruk visszvátetnek és a pénz
visszaküldetik.

Különös figyelem!

A M. O. P. E. tagjai kedvezményben részesülnek.

DIADAL = *Sec*

Eberhardtl Antal

Budafok.

Hirdetések
felvétetnek

a kiadó-hivatalban
Budapest, VIII. ker.
Rákóczy-tér 4. sz.

Több száz kiváló orvos ajánlja!

KRISTÁLY SZT. LUKÁCSFÜRDŐ
hegyi kőzet
ÁSVÁNYVÍZ

Védékre pontosan szállít a Szt.-Lukács-
fürdő-Kutvállalat, Budán.